

ærede Medlem, at vi har lagt Baand paa. Nej, det er saa langt fra, som det kan være. Derfor føler jeg det som min Pligt at opfordre det ærede Medlem til at paa-pege bestemt, hvor noget saadant er sket. Ikke saadan i al Almindelighed, hvad man føler, tænker og tror, nej, det skal være et bestemt Eksempel, hvor vi har forsøgt at lægge Baand paa de Partier, vi har samarbejdet med.

Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) udtalte, at Kampen havde staaet mellem det Forslag, som Regeringen havde forelagt, og Højres Forslag. Nu har der været adskillige Forslag fremme fra begge Sider, men jeg antager, at der her er Tale om de Forslag, vi talte om, da Sagen sidst var fremme. Det skulde ikke paa nogen Maade være en Bevarelse af Privilegierne, som det var Højres Ønske at føre igennem! Jeg vil dertil sige, at jeg af det, jeg har haft med denne Sag at gøre, og af de Møder, som jeg har været med til her i Tinget, har faaet det Indtryk — det kan godt være, at det er min Opfattelse, der er mangelfuld —, at hele Højres Taktik blot gik ud paa at trække Sagen i Langdrag, idet det jo adskillige Gange blev sagt, at enedes Grundlovsparterierne ikke nu, lykkedes det at slaa en Revne mellem dem, saaledes at der blev Splid og Strid, saa vilde Højre have sine Privilegier bevarede, saa vilde der kunne gaa en Tid endnu, inden Privilegierne bliver afskaffet. Saaledes har jeg opfattet Højres Stilling, og jeg har ikke kunnet opfatte den anderledes. Højres Handlinger under Udvalgsmoderne, Højres hele Taktik har, synes det mig, kun gaaet ud paa at trække Sagen ud, Dag for Dag, Uge for Uge, Maaned for Maaned, i Haab om, at Sagen skulde breste, saaledes at man kunde blive siddende paa det Flæsk, man sad paa.

Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) talte om den Illoyalitet, som skulde være udvist fra Demokratiets Side mod Højre under Valget. Nu falder der jo altid under et Valg forskellige Udtalelser, saa man, naar Valget er forbi, til en vis Grad maa, som man siger, slaa Slutøret til. Det er ikke altid, at Udtalelserne er saa alvorligt mente, som de er faldet i Kampens Hede, og at der, hvor to Partier strides for Vælgernes Aasyn, fra begge Sider vil kunne forefalde et og andet, som ikke altid er lige forsvarligt, kan vi vist alle være enige om. Men jeg tror rigtig nok, at Højre skulde være den sidste til at klage over at have været Genstand for

Illoyalitet, thi Mage til Maade at fremsætte Forholdene paa som den, man har set i Højrebladene, skal man lede efter. Det var bogstavelig talt en Venden Forholdene paa Hovedet, en Stemplen det hele som et gridsk Forsøg fra Socialdemokraternes og ligesindedes Side paa at træde andres Ejendomsret for nær, en Sigten dem for næsten at ville med Vold fratage andre deres Ejendom. Denne Masse af Beskyldninger, som har staaet i Højrebladene, skulde det ærede Medlem læse igennem først — saa kan han sidenhen tale om Illoyalitet. Jeg ser, der er oprettet en „Fond til Sandhedens Fremme“. I denne Fond skal der samles nogle Penge fra Folk, der har Penge at ofre i dette Øjemed, og disse skal anvendes til at sende Folk, der ikke er ret kendte med Forholdene, Højreblade til Gennemlæsning. Jeg tror, at det vilde være ganske heldigt, om denne Fond til Sandhedens Fremme vilde sende det ærede Medlem en Bunke Højreaviser fra Valgtiden, saa vilde han kunne gøre sig bekendt med, hvorledes Sandheden ser ud — paa Vrangen.

Frijs: Den ærede sidste Taler (Harald Jensen) forlangte et bestemt Svar af mig, hvad det var for Baand, jeg havde sigtet til. Jeg skal indrømme det ærede Medlem, at hans Parti har gjort store Indrømmelser, endogsaa paa eet Punkt saa stor en Indrømmelse, saa jeg troede, det blev en Principindrømmelse. Men Baandenes Styrke ligger i Trekantaktionen. De Herrer af Grundlovsparterierne er rykket frem som en Trekant, der i mange Retninger minder om de allieredes Kamp mod Napoleon for hundrede Aar siden: naar den ene vilde frem, vilde den anden blive staaende, og naar den ene vilde blive staaende, vilde den anden frem. Aktionen var lige ved at gaa i Staa, og sluttelig vandtes den kun gennem Modstandernes Fejl, ikke gennem andet. Der kunde komme Baand, der snærede det ærede Medlem og det ærede Medlems Parti lige saa vel, som nu andre Baand kan snære Venstre og Regeringspartiet. Jeg hørte ved et Møde i Skanderborg en Socialdemokrat fremsætte et efter mine Begreber overordentlig forstandigt Forslag om Løsningen af Grundlovsspørgsmaalet gennem et Rikammersystem med en stærk Kvalifikationsfordring. Jeg havde ikke det mindste imod — frem for det, vi har foreliggende her — at søge en Forstaaelse paa den Basis, men jeg forsikrer det ærede Medlem for, at hvis det var det ærede